

Opstand van de goden

Ambrose Bierce

Mijn vader verdiende zijn geld met het reukloos maken van dode honden en mijn moeder bezat de enige winkel in mijn geboortestad waar kattenvlees werd verkocht. Ze hadden geen gelukkig leven; het standsverschil vormde een kloof die niet zo een-twee-drie met een huwelijksgelofte overbrugd kon worden. Het was inderdaad een ongelukkige verbintenis van twee slecht bij elkaar passende lieden; en zoals men had kunnen voorzien eindigde ze rampzalig. Op een ochtend stond mijn vader na het gebruikelijke gekibbel bij het ontbijt huiverend en bleek van woede van tafel op en begaf zich naar de pastorie om de geestelijke die het huwelijk had ingezegend een ongenadig pak rammel te geven. Deze daad werd algemeen afgekeurd en de openbare verontwaardiging was zo fel tegen de aanvaller gericht dat de mensen de dode honden liever op hun terrein lieten liggen tot de stank afnam, dan dat ze hem zijn werk gunden; en de gemeentelijke autoriteiten stonden één opgeblazen oude kettinghond toe zich op een openbaar plein op zo'n luidruchtige en dampige wijze te uiten dat passerende vreemdelingen zich in de nabijheid van een houtzagerij waanden. Mijn vader was beslist allesbehalve

populair. In deze donkere dagen was het gezin volledig van de kattenvleeswinkel van mijn moeder afhankelijk.

Het was een winstgevende zaak. In die stad, die de oudste ter wereld was, werd de kat vereerd. De aanbidding van katten was een nationale religie. De vermenigvuldiging en vermeerdering van katten waren vaste hulpmiddelen bij het algebraonderwijs. Uiteraard werd iedere onachtzaamheid met betrekking tot de verlangens van een kat in deze en de daaropvolgende wereld ten strengste bestraft; dus mijn lieve moeder kon op honderden klanten rekenen. Toch was het voor haar met een werkeloze echtgenoot en zeventien kinderen niet eenvoudig de eindjes aan elkaar te knopen; en ten slotte dwong de noodzaak om het verschil tussen de kostprijs en de verkoopprijs van haar vleeswaren te vergroten haar tot een politiek die buitengewoon rampzalige gevolgen zou blijken te hebben: ze verzon de ongelukkige vergeldingsmaatregel geen kattenvlees meer te verkopen tot de boycot tegen haar echtgenoot werd opgeheven.

Op de dag dat ze haar besluit in praktijk bracht, verdrongen de klanten zich opgewonden in haar winkel en vormden buiten een woelige en ongedurige menigte die zich zeker vier straten ver uitstreekte. In de winkel werd gevloekt, geduwd, geschreeuwd en gedreigd. Men ging openlijk tot intimidatie over - men bedreigde verscheidene van mijn jongere broertjes en zusjes tot

kattenvoer mootjes te hakken - maar mijn moeder hield als een rots in de branding stand en het werd een zwarte dag in de geschiedenis van Sardasa, de oude en heilige stad waar de gebeurtenissen plaats vonden. De uitsluiting werd energiek volgehouden en die nacht gingen zevenhondervijftigduizend katten hongerig naar bed!
De volgende